

12.01.2004 Ο 36χρονος Β. Μαρζίνη σκοτώνεται κατά τη διάρκεια εκτέλεσης έργων της ΔΕΥΑΠ στην Πάτρα.
08.01.2004 Ο 23χρονος Μ Ζοτε Αλβανικής καταγωγής σκοτώνεται, όταν καταπλακώθηκε από πέτρες και χώματα σε έργα του ΜΕΤΡΟ.
05.12.2003 Ο 22χρονος Η. Μαραγκάκης δολοφονείται από ειδικούς φρουρούς στο Ηράκλειο, επειδή δεν σταμάτησε σε σήμα τους.
Αρχές Γενάρη ο 42χρονος Σύριος μετανάστης Μωχάμετ, στα Χανιά, ξυλοκοπείται μέχρι θανάτου από άντρες της ασφάλειας.

Τα παραπάνω περιστατικά σίγουρα δεν είναι ούτε μοναδικά ούτε και τυχαία. Πέρα από τους πολέμους, που κατά καιρούς διεξάγουν οι κυρίαρχοι σε διάφορα μέρη του πλανήτη (Ιράκ, Αφγανιστάν...), υπάρχει και ένας καθημερινός ακήρυχτος πόλεμος. Ένας πόλεμος χαμηλής έντασης στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων, ένας πόλεμος με θύματα πάντα από τη μια μεριά (όλων αυτών που καθημερινά βιώνουν την καταπίεση και την εκμετάλλευση), ένας πόλεμος που το κράτος, τα αφεντικά και τα τσιράκια τους έχουν το θράσος να αποκαλούν ειρήνη, υποτιμώντας έτσι τη νοημοσύνη μας.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ “ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ” ...

Εκεί που οι λέξεις έχουν χάσει πια το νόημα τους, οι δολοφονίες εργατών από το κράτος και τα αφεντικά βαπτίζονται εργατικά ατυχήματα, απαλλάσσοντας έτσι τους υπεύθυνους για το θάνατο των εργατών και αποδίδοντας την ευθύνη στην κακιά τους τύχη ή στην απροσεξία τους. Όμως, όταν επίσημες στατιστικές αναφέρουν 150 νεκρούς εργάτες το 2003 (3 νεκροί εργάτες κάθε εβδομάδα), όταν κάτι επαναλαμβάνεται τόσο συχνά, δεν μπορούμε πλέον να μιλάμε για ατύχημα, αλλά για δολοφονία εκ προ μελέτης. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συμβαίνουν τα «ατυχήματα» είναι λίγο πολύ οι ίδιες παντού: ελλιπή έως ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας και προστασίας των εργατών στους χώρους εργασίας, υπερεντατικοί ρυθμοί εργασίας (12ωρα-14ωρα, υποχρέωση ανειδίκευτων εργατών να χειρίζονται πολύπλοκα μηχανήματα. Όλα αυτά για να μειώνεται το κόστος παραγωγής και να αυξάνονται τα κέρδη των αφεντικών. Άλλωστε η ίδια η μισθωτή σκλαβιά εμπεριέχει την υποβάθμιση του ανθρώπου σε αντικείμενο, σε μηχανή παραγωγής κέρδους, και είναι ξεκάθαρα προϊόν εκβιασμού, καθώς η μια πλευρά- τα αφεντικά- μιλάει από θέση ισχύος, πατώντας στην ανάγκη των ανθρώπων για επιβίωση. Και φυσικά υπάρχουν πολύ περισσότερα εργατικά «ατυχήματα», πέρα από τα επίσημα δηλωμένα, καθώς ένας μεγάλος αριθμός εργατών (κυρίως μεταναστών) δουλεύει σε συνθήκες αδήλωτης «μαύρης» εργασίας, και πολλά απ’ αυτά δε λογαριάζονται ως τέτοια (για παράδειγμα οι θάνατοι και τα σκατατέματα των courier περνάνε στα «τροχαία»). Επίσης πέρα από τους νεκρούς υπάρχουν οι χιλιάδες σκατατεμένοι και ακρωτηριασμένοι, που η υγεία τους έχει υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες. Να σημειώσουμε ακόμα ότι με αφορμή την ολυμπιάδα προωθείται ένα νέο και σκληρότερο καθεστώς εργασιακών σχέσεων, που έχει ως αποτέλεσμα την ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργατών, το οποίο θα παραμείνει και μετά την ολυμπιάδα (στα ολυμπιακά κάτεργα γίνονται 55 ατυχήματα ανά 50 ημέρες εκ των οποίων τα 4 θανατηφόρα).

... ΚΑΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ

Ένα άλλο γεγονός που συμβαίνει καθημερινά, και όχι μόνο όταν το παίζουν τα Μ.Μ.Ε. (συνήθως όταν παίρνει μεγάλες διαστάσεις και δεν μπορούν να κάνουν κι αλλιώς), είναι οι κακοποιήσεις, οι ξυλοδαρμοί, τα βασανιστήρια και οι δολοφονίες ανθρώπων από μπάτσους. Ειδικά τον τελευταίο καιρό με αφορμή την ολυμπιάδα η καταστολή και ο έλεγχος εντείνονται. Κάμερες ξεφυτρώνουν σα μανιτάρια σε κεντρικά σημεία των πόλεων, οι πεζές περιπολίες και η αστυνόμευση αυξάνεται, το νομικό οπλοστάσιο του κράτους ενισχύεται, δημιουργούνται νέες αστυνομικές υπηρεσίες με αυξημένα δικαιώματα, εντείνονται οι επιχειρήσεις «σκούπα» σε μετανάστες, τοξικομανείς, άστεγους και κάθε περιθωριοποιημένου ατόμου, που χαλάει τη βιτρίνα της αποστειρωμένης πόλης που θέλουν να φτιάξουν. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά βγαίνουν κάτι ευαίσθητοι δημοκράτες και, αφού καταγγείλουν τους «κακούς» μπάτσους, μας λένε ότι δεν είναι όλοι ίδιοι και ότι δε φταίνε τόσο αυτοί όσο η κακή τους εκπαίδευση. Αποκρύβοντας έτσι το δολοφονικό τους ρόλο που δεν είναι άλλος από την, με κάθε μέσο, διαφύλαξη των υπάρχουσων καταπιεστικών και εκμεταλλευτικών συνθηκών. Είναι γνωστό άλλωστε ότι όπου αποτυγχάνουν να επιβάλλουν την τάξη οι ιδεολογικοί μηχανισμοί του κράτους και των κεφαλαίου, το έργο αυτό αναλαμβάνουν οι δυνάμεις καταστολής (βλ. τις πρόσφατες κινητοποιήσεις των οικοδόμων, καθώς και των αγροτών στο Αίγιο). Και φυσικά το κράτος δεν πρόκειται ποτέ να τιμωρήσει αυτούς των οποίων το χέρι οπλίζει (ως γνωστόν οι μπάτσοι τη βγάζουν πάντα καθαρή ή τους επιβάλλονται γελοιές ποινές). Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι για κάθε δολοφονία που γίνεται ευρύτερα γνωστή υπάρχουν πολλές περισσότερες που αποσιωπούνται (π.χ. οι δολοφονίες μεταναστών που προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα από συνοριοφύλακες).

Δεν τρέφουμε ψευδαισθήσεις ότι με ρεφορμιστικά αιτήματα, όπως το να ζητήσουμε περισσότερους επιθεωρητές εργασίας ή μια πιο ανθρώπινη (!!!) και στο πλευρό του πολίτη αστυνομία, θα λυθεί και το πρόβλημα. Αυτό το ρόλο άλλωστε τον έχουν αναλάβει διαμεσολαβητικοί και χειραγωγικοί μηχανισμοί όπως τα Μ.Μ.Ε., τα κόμματα και οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, οι οποίες δρουν πάντα ως βαλβίδες αποσυμπίεσης και εκτόνωσης της οργής του κόσμου. Στηρίζουμε τους αγώνες των καταπιεσμένων για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, αλλά δεν μένουμε εκεί, καθώς θεωρούμε ότι το κράτος και το κεφάλαιο δεν μπορούν να αποκτήσουν ανθρώπινο πρόσωπο όπως διατείνονται οι ανά τον κόσμο σοσιαλδημοκράτες. Ακόμα κι αν καταδικάζονται κατά καιρούς κάποιοι υπεύθυνοι για τα μάτια του κόσμου, οι συνθήκες εκείνες, που παράγουν το θάνατο και την υποβάθμιση της ανθρώπινης ζωής, εξακολουθούν να υφίστανται. Και επειδή όλα αυτά συμβαίνουν όσο εμείς τα αφήνουμε να περνάνε έτσι χωρίς να αντιστεκόμαστε, επειδή όλα αυτά αφορούν την ίδια μας τη ζωή, θεωρούμε ότι μόνο σπάζοντας τη συνθήκη της εξατομίκευσης και της υποταγής και διεξάγοντας ένα συνολικό και καθημερινό αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσία και επιβολή μπορούμε να επανακτήσουμε τη ζωή μας και να αποκτήσουμε πλήρη έλεγχο πάνω σε αυτή. Μέχρι την καθολική ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

... ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ , ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΤΟΥΣ

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ Σ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΥΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΟΡΕΙΑ
ΤΡΙΤΗ 10.02.2004 ΠΛ. ΟΛΓΑΣ ΩΡΑ 18:00**

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΠΑΤΡΑΣ